

Prædiken juledag 2020

Lukasevangeliet 2,1-14: Dette hellige evangelium skriver evangelisten Lukas: Og det skete i de dage, at der udgik en befaling fra kejser Augustus om at holde folketælling i hele verden. Det var den første folketælling, mens Kvirinius var statholder i Syrien. Og alle drog hen for at lade sig indskrive, hver til sin by. Også Josef drog op fra byen Nazaret i Galilæa til Judæa, til Davids by, som hedder Betlehem, fordi han var af Davids hus og slægt, for at lade sig indskrive sammen med Maria, sin forlovede, som ventede et barn. Og mens de var dér, kom tiden, da hun skulle føde; og hun fødte sin søn, den førstefødte, og svøbte ham og lagde ham i en krybbe, for der var ikke plads til dem i herberget. I den samme egn var der hyrder, som lå ude på marken og holdt nattevagt over deres hjord. Da stod Herrens engel for dem, og Herrens herlighed strålede om dem, og de blev grebet af stor frygt. Men englen sagde til dem: »Frygt ikke! Se, jeg forkynnder jer en stor glæde, som skal være for hele folket: I dag er der født jer en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren. Og dette er tegnet, I får: I skal finde et barn, som er svøbt og ligger i en krybbe.« Og med ét var der sammen med englen en himmelsk hærskare, som lovpriste Gud og sang: »Ære være Gud i det højeste og på jorden! Fred til mennesker med Guds velbehag!«

I dag er det juledag, og i kirkens regi er det først nu, at vi rigtig fejrer jul, selvom den i resten af samfundet, nok er ved at kunne pakkes sammen. De fleste er i dag lidt sløve og juletrætte; gaverne er åbnet, maden er spist og et par lidt mere rolige julefrokoster venter mange af os.

Julen handler i sin enkelthed om et barn, som skal fødes. Et barn, som er ventet, med stor glæde. Et barn, som skal give folk over hele verden fred.

Julefreden er et begreb, som de fleste af os higer og længtes efter. Som en tung dyne af sne, der lægger sig over landet, og dæmper lyd og lys, så alle de mange julelys for alvor kan lyse op i mørket og varme vores hjerter.

Sådan føles julefreden sikkert bedst juledag, når magien og spændingen fra juleaften har lagt sig og freden er over os. Børnene kan lige så stille lege med deres julegaver, og alles skuldre er ligesom bare sænket lidt mere, end de var i går.

Juleaften er børnenes fest. Der er den 24. december, at vi søger barndommens glæde i julens magi. Vi oplever sammen glæden og forventningen igennem vores børn og børnebørn, og deres rene glæde fylder også vores hjerter og sind.

En jul kun med voksne er hyggelig, og på mange måder lettere at fejre, men den det er også som om, at magien mangler lidt.

Efter magien stille døsedede ud, som de små lukkede deres øjne i går aftes, så sænkede julefreden sig over landet, og i dag, så kan vi mærke den fred, som en dyne af salighed.

Juleevangeliet er helt det samme i dag, som det var i går, og så alligevel ikke. I dag har det en anden klang, end det havde i går. Måske er det fordi julen nu er kommet, og ventetiden er forbi. Måske er det fordi, at vi i dag har bedre tid til at høre det.

Vi er i dag, som hyrderne på marken, der fortælles det glædelige budskab; det er igennem deres øjne, at vi skal læse juleevangeliet, og det er det budskab de fortælles, som også vi skal modtage i dag: At en frelser er født os, og freden skænket os.

Juledag sidder vi tilbage med taknemmeligheden.

Sådan skal det i hvert fald i ideelt set være. Men nogle sidder også tilbage med tomheden, ligesom børnene også føler det, når det hele pludselig er forbi. Hvad så nu? Vi ventede og ventede, julen kom og gik, og hvad skal vi så nu tage os til?

Nogles jul blev slet ikke, hvad de havde håbet, andres måske, præcis, som de havde frygtet. Julen er en højtids, som kræver ressourcer, både økonomiske, sociale og mentale. Mange mennesker kan slet ikke leve op til, hvad vi forventer af julefejringen, og den forskel på vores liv bliver tydelig netop i juletiden.

De, som ikke har nogen at fejre jul med, er endnu mere alene i julen. De, som ikke har så mange penge, har slet ikke råd til, alt det, som det forventes, at vi køber i julen, og det er særligt hårdt for børnene.

Der er dem, som er fraskilte, og i år har holdt jul uden deres børn. Der er dem, som har mistet, og i år har holdt jul, uden den de elsker.

I den lille pige med svovlstikkerne tænder den lille pige en svovlstik og ser den mest fantastiske jul, som hun kan forestille sig. En god, og smuk jul, mens hun selv står alene ude i kulden. Julefreden kan hun kun finde i små glimt, og kun alt for kort. Den glider hele tiden ud af fingrene på hende, når svovlstikken går ud.

Sådan vil mange, for hvem julen ikke har været en god tid, også føle at de står uden for julefreden.

Jeg tror, at vi alle sammen lever vores liv, med op og nedture; og at julen for alvor viser os, hvor vi i livet vi er. Der er fede og magre år i de fleste menneskers liv. Lykken er flygtig; og er vi så heldige i år at føle julefreden, så skal vi være taknemmelige og lade den fylde vores hjerter.

Vi må aldrig dømmes dem, der i år sidder udenfor og kigger ind, for hvem ved, hvornår det bliver os selv, som står derude?

Ikke alle har del i julefreden, men vi kan dele den julefred og glæde, som vi har.

I år er det ekstra svært at hjælpe hinanden, da vi jo skal holde afstand, men der er mange måder at være der for hinanden på. En kærlig hilsen, til en nabo, som har det svært, kan gøre meget. En snak over hækken, et kort gennem brevsprækken, eller en julehilsen på en SMS.

Vi kan lyse i hinandens mørke, vi kan dele vores lys og glæde, som små svovlstikker, der giver andre håb.

Frygt ikke, sagde englen, for jeg forkynder jer det glædelige budskab. Det budskab er i dag, at julefreden er over os. Del den fred, med dem der ikke kan finde den. Og nyd, at I har glæden og hinanden.

Glædelig jul, til jer alle sammen.